

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

ODLOČBA št. 406/2009/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Temeljni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽³⁾, je doseči ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem.

(2) Stališče Skupnosti, ki ga je nazadnje izrazila, predvsem na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, je, da za

izpolnitev tega cilja povečanje svetovne letne povprečne temperature površja ne bi smelo preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C, kar pomeni, da bi morale biti svetovne emisije toplogrednih plinov do leta 2050 vsaj za 50 % nižje kot leta 1990. Emisije toplogrednih plinov Skupnosti, na katere se nanaša ta odločba, bi bilo treba zmanjševati tudi po letu 2020 kot del prizadevanj Skupnosti, da prispeva k cilju zmanjšanja emisij na svetovni ravni. Razvite države, vključno z državami članicami EU, bi morale še naprej imeti vodilno vlogo ter se zavezati, da bodo do leta 2020 skupno zmanjšale emisije toplogrednih plinov za 30 % v primerjavi z letom 1990. To bi morale storiti tudi zaradi skupnega zmanjšanja svojih emisij toplogrednih plinov za 60 % do 80 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju takega zmanjšanja emisij, tudi mednarodni pomorski promet in letalstvo. Letalstvo k temu zmanjšanju prispeva s svojo vključitvijo v sistem Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov (v nadaljevanju „sistem Skupnosti“). Če države članice ne bodo odobrile nikakršnega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije in ki bi imel zastavljen cilj za zmanjšanje emisij mednarodnega pomorskega prometa, ali če Skupnost ne bo do 31. decembra 2011 odobrila takega sporazuma, sprejetega v okviru UNFCCC, bi Komisija morala predlagati, da se mednarodne pomorske emisije vključijo v obveze zmanjšanja emisij Skupnosti in da predlagani akt začne veljati do leta 2013. Tak predlog bi moral zmanjšati na najnižjo raven morebitni negativni učinek na konkurenčnost Skupnosti ob upoštevanju možnih koristi za okolje.

(3) Poleg tega je, z namenom izpolnitve tega cilja, Evropski svet na zasedanju marca 2007 kot svoj prispevek h globalnemu in celovitemu sporazumu za obdobje po letu 2012 potrdil cilj Skupnosti, da se bodo do leta 2020 emisije toplogrednih plinov zmanjšale za 30 % v primerjavi z letom 1990, pod pogojem, da se druge razvite države zavežejo k primerljivemu zmanjšanju emisij ter da je prispevek gospodarsko naprednejših držav v razvoju sorazmerno z njihovimi odgovornostmi in zmogljivostmi.

⁽¹⁾ UL C 27, 3.2.2009, str. 71.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

- (4) Evropski svet je na zasedanju marca 2007 poudaril, da je Skupnost zavezana k preoblikovanju Evrope v energetsko visoko učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov, in se je odločil, da Skupnost do sklenitve globalnega in celovitega sporazuma za obdobje po letu 2012 in ne glede na njeno stališče v mednarodnih pogajanjih odločno sprejema neodvisno zavezo, v skladu s katero bo do leta 2020 doseženo vsaj 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990.
- (5) Države članice morajo nujno izboljšati energetsko učinkovitost, če želijo uresničiti zahteve te odločbe. V tem okviru bi morala Komisija skrbno nadzorovati napredek pri doseganju cilja o zmanjšanju porabe energije za 20 % do leta 2020 ter predlagati dodatne ukrepe, če napredek ni zadosten.
- (6) Direktiva 2003/87/ES ⁽¹⁾ vzpostavlja sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti, ki vključuje nekatere gospodarske sektorje. Da se na stroškovno učinkovit način doseže cilj, da se do leta 2020 doseže 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990, bi morali k zmanjšanju emisij prispevati vsi gospodarski sektorji. Zato bi morale države članice izvajati dodatne politike in ukrepe v prizadevanju za dodatno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz virov, ki niso vključeni v Direktivo 2003/87/ES.
- (7) Prizadevanje vsake države članice bi moralo biti določeno v skladu z ravno njenih emisij toplogrednih plinov iz leta 2005, kakor so določene s to odločbo, prilagojeno tako, da izključuje emisije iz naprav, ki so obstajale v letu 2005, vendar so bile vključene v sistem Skupnosti v obdobju od 2006 do 2012. Dodeljene letne emisije za obdobje od 2013 do 2020 v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida bi morale biti določene na osnovi pregledanih in preverjenih podatkov.
- (8) Prizadevanje držav članic za zmanjšanje emisij bi moralo temeljiti na načelu solidarnosti med državami članicami in potrebi po trajnostni gospodarski rasti v Skupnosti, ob upoštevanju relativnega BDP na prebivalca v državah članicah. Državam članicam, ki imajo zdaj relativno nizek BDP na prebivalca in zato višja pričakovanja v zvezi z rastjo BDP, bi moralo biti dovoljeno, da povečajo emisije toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005, vendar bi morale rast teh emisij toplogrednih plinov omejiti, da bi prispevale k neodvisni zavezi Skupnosti za zmanjšanje emisij. Države članice, ki imajo zdaj relativno visok BDP na prebivalca, bi morale zmanjšati emisije toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005.
- (9) Za nadaljnjo zagotovitev pravične razdelitve med državami članicami prizadevanj za uresničevanje neodvisne zaveze Skupnosti za zmanjšanje emisij, se od nobene države članice ne sme zahtevati, da do leta 2020 zmanjša emisije toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z letom 2005, niti se ji ne sme dovoliti, da do leta 2020 poveča emisije toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z letom 2005. Emisije toplogrednih plinov bi bilo treba zmanjšati v obdobju 2013 do 2020. Vsaki državi članici bi moralo biti dovoljeno, da iz sledečega leta prenese količino, ki je enaka do 5 % njenih dodeljenih letnih emisij. Če so emisije države članice pod njenimi dodeljenimi letnimi emisijami, bi ji moralo biti dovoljeno prenesti presežke pri zmanjšanju emisij v naslednja leta.
- (10) Za izravnavo razlik pri stroških zmanjšanja emisij, s katerimi se ob upoštevanju povečane geografske prilagodljivosti soočajo različne države članice, in hkrati za krepitev skupne stroškovne učinkovitosti celotne obveznosti Skupnosti, bi bilo treba državam članicam omogočiti prenos dela pravic do dodeljenih letnih emisij na drugo državo članico. Preglednost teh prenosov bi se morala zagotoviti z obvestilom Komisiji ter z zabeležbo vsakega prenosa v registre obeh zainteresiranih držav članic. Te prenose se lahko opravi na način, ki bo zadovoljiv za obe strani, naj bo to z dražbo, uporabo tržnih posrednikov, ki delujejo v okviru neke agencije, ali z dvostranskimi dogovori.
- (11) V Evropski uniji bi bilo treba znatno zmanjšati emisije toplogrednih plinov. Treba bi bilo omejiti uporabo dobropisov iz projektnih dejavnosti, tako da dopolnjuje domačo dejavnost. Evropska unija ostaja zavezana nadaljnjemu izboljšanju mehanizma čistega razvoja (CDM) ter bo poskušala doseči izboljšanje z ustreznimi mednarodnimi postopki. Pomembno je, da države članice uporabljajo dobropise iz projektnih dejavnosti, ki omogočajo resnično, preverljivo, dodatno in stalno zmanjšanje emisij, ter jasno koristijo trajnostnemu razvoju in nimajo večjih negativnih okoljskih ali družbenih posledic. Države članice bi morale poročati tudi o kakovostnih merilih, ki jih upoštevajo pri uporabi takšnih dobropisov.
- (12) Za zagotavljanje prilagodljivosti držav članic pri izvajanju njihovih zavez, spodbujanje trajnostnega razvoja v tretjih državah, zlasti v državah v razvoju, in zagotavljanje zanesljivosti za vlagatelje bi morala Skupnost še naprej priznavati določeno količino dobropisov iz projektov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov v tretjih državah pred sklenitvijo prihodnjega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah (v nadaljevanju „mednarodni sporazum o podnebnih spremembah“). Države članice bi morale zagotoviti, da njihove politike za nakup teh dobropisov spodbujajo pravično geografsko razdelitev projektov, zlasti s povečanjem deleža potrjenih zmanjšanj emisij (CER), kupljenih od najmanj razvitih držav (LDC) in majhnih otoških držav v razvoju (SIDS), in pospešujejo doseganje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (13) Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v obdobju 2008–2012, ki izhajajo iz projektov, ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti. Državam članicam bi bilo prav tako treba omogočiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov po obdobju 2008–2012, ki izhajajo iz projektov, ki so bili registrirani v obdobju 2008–2012, in ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti.
- (14) V LDC je bilo izvedenih zelo malo projektov CDM. Glede na to, da Skupnost podpira pravično razdelitev projektov CDM tudi prek globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah, kakor je določeno v sporočilu Komisije z dne 18. septembra 2007 z naslovom „Oblikovanje globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah med Evropsko unijo in na podnebne spremembe najbolj občutljivejšimi revnimi državami v razvoju“, je primerno, da se zagotovi zanesljivo odobritev dobropisov iz projektov, ki bi se v LDC začeli izvajati po obdobju 2008–2012, za projekte, ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti. Ta odobritev bi morala trajati do leta 2020 ali do sklenitve ustreznega sporazuma s Skupnostjo, kar bo prej.
- (15) Za zagotovitev nadaljnje prilagodljivosti držav članic in spodbujanje trajnostnega razvoja v državah v razvoju, bi morala biti državam članicam omogočena uporaba dodatnih dobropisov iz projektov, ki izhajajo iz sporazumov, ki jih bo Skupnost sklenila s tretjimi državami. Brez mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki določa dodeljeno količino za države v razvoju, se projekti skupnega izvajanja (JI) po letu 2012 ne morejo več izvajati. Vendar bi morali biti dobropisi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz takih projektov, še naprej priznani na podlagi sporazumov s tretjimi državami.
- (16) Stalna sposobnost držav članic za uporabo dobropisov CDM je pomembna pri zagotavljanju trga za te dobropise po letu 2012. Za zagotavljanje takega trga in z namenom nadaljnega zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v Skupnosti, s čimer bi se spodbudilo nadaljnje izvajanje ciljev Skupnosti glede obnovljive energije, energetske učinkovitosti, varnosti oskrbe z energijo, inovacij in konkurenčnosti, se predlaga, da do sklenitve mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah letna količina dobropisov iz projektov zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v tretjih državah ali v drugih državah članicah, ki jih uporabljajo države članice, znaša v letu 2005 do 3 % emisij, ki niso vključene v Direktivo 2003/87/ES. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da prenesejo neuporabljeni delež te količine na druge države članice. Nekaterim državam članicam z negativno ravno ali s pozitivno ravno največ 5 %, kakor je določeno v tej odločbi, bi bilo treba poleg zgoraj omenjenih dobropisov letno dovoliti uporabo dodatnih dobropisov do višine 1 % njihovih preverjenih emisij v letu 2005 iz projektov v LDC in SIDS, če bodo izpolnili enega od štirih pogojev, določenih v tej odločbi.
- (17) Ta odločba ne bi smela posegati v strožje nacionalne cilje. Če države članice zaradi doseganja strožjega cilja omejujejo emisije toplogrednih plinov, ki so zajete v tej odločbi, bolj kot to zahtevajo njihove obveznosti po tej odločbi, se omejitve, ki jo zahteva ta odločba o uporabi dobropisov iz zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ne bi smela uporabljati za dodatno zmanjšanje emisij, da bi se doseglo nacionalni cilj.
- (18) Za povečanje stroškovne učinkovitosti pri uresničevanju nacionalnih ciljev, zlasti v državah članicah, ki imajo ambiciozne cilje, lahko države članice uporabijo dobropise iz projektov na ravni Skupnosti, določenih v členu 24a Direktive 2003/87/ES.
- (19) Po sklenitvi mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah bi države članice lahko sprejemale dobropise iz zmanjšanja emisij le od držav, ki bodo ratificirale sporazum, in v skladu s skupnim pristopom.
- (20) Dejstvo, da se nekatere določbe te odločbe nanašajo na to, da Skupnost odobri mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ne posega v možnost, da ta sporazum sklenejo tudi države članice.
- (21) Ko bo sprejet mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012 in kakor bo to v njem določeno, bi morale Skupnost in države članice sodelovati pri financiranju ukrepov za ublažitev učinkov emisij toplogrednih plinov v državah v razvoju, ki bodo ratificirale sporazum; gre za ukrepe, ki se jih bo dalo izmeriti, o njih poročati, preveriti in ki bodo v skladu s ciljem, da se svetovna letna povprečna temperatura površja ne poveča za več kot 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno.
- (22) Ko bo sprejet mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012 in kakor bo to v njem določeno, bi morale Skupnost in države članice sodelovati pri financiranju pomoči državam v razvoju, ki bodo ratificirale sporazum, zlasti skupnostim in državam, najbolj izpostavljenim tveganjem zaradi podnebnih sprememb, da se jih podpre v njihovih strategijah za prilagajanje in zmanjšanje tveganj.

- (23) Če do 31. decembra 2010 Skupnost ne bo odobrila nobe-nega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, bi morala Komisija predlagati, da se v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje vključi emisije in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanju namembnosti zemljišč in gozdarstvu, v skladu z usklajenimi načini, ki temeljijo na delu, opravljenem v okviru UNFCCC, in zagotavljajo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje z namenom, da predlagani akt začne veljati od leta 2013 dalje. Komisija bi morala oceniti, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic primerno prilagodijo.
- (24) Napredek pri izvajanju obveznosti iz te odločbe bi bilo treba vsako leto oceniti na podlagi prejetih poročil v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola ⁽¹⁾. Vsaki dve leti bi bilo treba oceniti predviden napredek, leta 2016 pa bi bilo treba narediti popolno ovrednotenje izvajanja te odločbe.
- (25) Vsaka sprememba obsega Direktive 2003/87/ES bi se morala ujemati z ustrezno spremembo največje količine emisij toplogrednih plinov, ki so vključene v to odločbo.
- (26) Po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba prilagoditi omejitve emisij za države članice, da se izpolni zaveza Skupnosti v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov, ki bo določena v navedenem sporazumu, ob upoštevanju načela solidarnosti med državami članicami in potrebe po trajnostni gospodarski rasti v Skupnosti. Količino dobropisov iz projektov zmanjševanja toplogrednih plinov v tretjih državah, ki jih lahko uporabi vsaka država članica, bi bilo treba povečati do polovice prizadevanja za dodatno zmanjšanje na podlagi te odločbe.
- (27) Registri, ustanovljeni v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES, in centralni administrator, imenovan v skladu z Direktivo 2003/87/ES, bi se morali uporabiti za zagotovitev natančne obdelave in obračunavanja vseh transakcij za izvajanje te odločbe.
- (28) Glede na to, da zaveza Skupnosti o zmanjšanju nalaga naloge ne le osrednjim vladam držav članic, temveč tudi njihovim lokalnim in regionalnim oblastem ter drugim lokalnim in regionalnim zagovorniškimi forumom in organizacijam, bi morale države članice zagotoviti sodelovanje med njihovimi državnimi in lokalnimi organi na različnih ravneh.
- (29) K izpolnjevanju zavez Skupnosti o zmanjšanju bi morali biti vključeni in prispevati, poleg posameznih držav članic, osrednjih vlad in lokalnih ter regionalnih organizacij ter oblasti tudi udeleženci na trgu, skupaj z gospodinjstvi in posameznimi potrošniki, ne glede na raven emisij toplogrednih plinov, ki se jim lahko pripíše.
- (30) Države članice bi morale zagotoviti financiranje uporabe novih, inovativnih tehnologij, da bodo industrijski upravljavci lahko ustvarili nova delovna mesta ter s tem povečali konkurenčnost in spodbudili izpolnjevanje ciljev libonske strategije.
- (31) Ker je povečanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov posebno pomemben način zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, bi morale države članice poskusiti to doseči v okviru Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽²⁾.
- (32) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (33) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za določanje dodeljenih letnih emisij, izraženih v ekvivalentu ogljikovega dioksida, za obdobje od 2013 do 2020, za določitev načinov državam članicam za olajšanje prenosa deleža njim dodeljenih emisij in za izboljšanje preglednosti teh prenosov ter za sprejemanje ukrepov za izvajanje določb o registriranih in centralnem administratorju. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju ne-bistvenih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem z novimi ne-bistvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (34) Ker ciljev te odločbe države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, ter jih je zaradi obsega in učinkov lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta odločba ne prekoračuje tega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev –

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

⁽²⁾ Glej stran 16 tega Uradnega lista.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

bilo poročano in preverjeno v skladu z Direktivo 2003/87/ES in Odločbo št. 280/2004/ES.

Člen 1

Vsebina

Ta odločba določa najmanjši prispevek držav članic za doseganje zaveze zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Skupnosti v obdobju 2013–2020 za emisije toplogrednih plinov, ki so vključene v to odločbo, ter pravila za določitev teh prispevkov in za oceno v zvezi s tem.

Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena ter člena 5 vsaka država članica s pozitivno ravno iz Priloge II zagotovi, tudi z uporabo prilagodljivosti, predvidenih v tej odločbi, da njene emisije toplogrednih plinov leta 2013 ne presegajo ravni, omejene s premočrtnico, ki se začne leta 2009 na osnovi povprečnih letnih emisij toplogrednih plinov za leta 2008, 2009 in 2010, kakor je bilo poročano in preverjeno v skladu z Direktivo 2003/87/ES in Odločbo št. 280/2004/ES, ter se konča leta 2020 na ravni za to državo članico, kakor je določena v Prilogi II.

Ta odločba prav tako predpisuje določbe za ocenjevanje in izvajanje strožjih zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij, ki presega 20 %, ki se bodo uporabljale, ko bo Skupnost potrdila mednarodni sporazum o podnebni spremembi za zmanjšanje emisij, ki naj presega zahteve iz člena 3, na kar kaže obveza o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007.

Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena ter člena 5 vsaka država članica vsako leto enakomerno omeji svoje emisije toplogrednih plinov, tudi z uporabo prilagodljivosti, predvidenih v tej odločbi, s čimer zagotovi, da njene emisije ne presegajo ravni v letu 2020, kakor je določeno v Prilogi II.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te odločbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „Emisije toplogrednih plinov“ pomeni emisijo ogljikovega dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikovega oksida (N₂O), fluoriranih ogljikovodikov (HFCs), perfluoriranih ogljikovodikov (PFCs) in žveplovega heksafluorida (SF₆) iz kategorij na seznamu v Prilogi I, izraženih v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida, kakor je določeno v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES, razen emisij toplogrednih plinov, ki so zajete v Direktivi 2003/87/ES.
- (2) „Dodeljene letne emisije“ pomeni maksimalno dovoljene letne emisije toplogrednih plinov v letih od 2013 do 2020, kakor je določeno v členu 3(2).

Ko so dostopni ustrezno pregledani in preverjeni podatki o emisijah, se v roku šestih mesecev sprejmejo ukrepi za določanje dodeljenih letnih emisij v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida za obdobje 2013–2020.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitnih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

3. V obdobju med leti 2013 in 2019 lahko država članica iz sledečega leta prenese količino do 5 % svoje dodeljene letne emisije. Če so emisije toplogrednih plinov države članice nižje od dodeljenih letnih emisij, se ob upoštevanju uporabe prilagodljivosti iz tega odstavka ter odstavkov 4 in 5, lahko del dodeljenih letnih emisij za dano leto, ki presega emisije toplogrednih plinov v tistem letu, prenese v naslednja leta do leta 2020.

Država članica lahko prosi za prenos, večji od 5 %, v letih 2013 in 2014 v primeru izrednih meteoroloških razmer, ki lahko povzročijo bistveno povečanje emisij toplogrednih plinov v teh letih v primerjavi z leti z običajnimi meteorološkimi razmerami. V ta namen država članica Komisiji predloži poročilo, ki utemeljuje to zahtevo. V treh mesecih Komisija odloči, če se lahko odobri povečan prenos.

1. Vsaka država članica do leta 2020 omeji emisije toplogrednih plinov najmanj za odstotek, določen za to državo članico v Prilogi II k tej odločbi, glede na svoje emisije iz leta 2005.

2. Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena in člena 5 vsaka država članica z negativno ravno iz Priloge II zagotovi, tudi z uporabo prilagodljivosti, določenih v tej odločbi, da njene emisije toplogrednih plinov leta 2013 ne presegajo povprečnih letnih emisij toplogrednih plinov za leta 2008, 2009 in 2010, kakor je

4. Država članica lahko prenese na druge države članice do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto. Država članica, ki prejme emisije, lahko uporabi to količino za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi tega člena za dano leto ali za katero koli leto do leta 2020. Država članica ne more prenesti dela svojih dodeljenih letnih emisij, če v času prenosa ta država članica ne izpolnjuje zahtev iz te odločbe.

5. Država članica lahko na druge države članice prenese del svojih dodeljenih letnih emisij, ki presega njene emisije toplogrednih plinov v tem letu, ob upoštevanju uporabe prilagodljivosti iz odstavkov 3 in 4. Država članica, ki prejme emisije, lahko uporabi to količino za izpolnjevanje svoji obveznosti na podlagi tega člena za isto leto ali za katero koli leto do leta 2020. Država članica ne more prenesti dela svojih dodeljenih letnih emisij, če v času prenosa ne izpolnjuje zahtev iz te odločbe.

6. Da bi se olajšali prenosi iz odstavkov 4 in 5 ter povečala njihova preglednost, se sprejmejo ukrepi, ki določijo način takega prenosa.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

Člen 4

Energetska učinkovitost

1. Komisija do leta 2012 oceni in poroča o napredku Skupnosti in njenih držav članic za doseg cilja za zmanjšanje porabe energije za 20 % do leta 2020 v primerjavi s projekcijami za leto 2020, kakor je opisano v akcijskem načrtu za energetska učinkovitost, ki je bil predstavljen v sporočilu Komisije z dne 19. oktobra 2006.

2. Če je potrebno, zlasti da pomaga državam članicam pri njihovem prispevku k izpolnjevanju zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, Komisija do 31. decembra 2012 predloži strožje ali nove ukrepe za hitrejše izboljšanje energetske učinkovitosti.

Člen 5

Uporaba dobropisov iz projektnih dejavnosti

1. Države članice lahko za izvajanje svojih obveznosti iz člena 3 uporabljajo naslednje dobropise za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov:

- (a) potrjena zmanjšanja emisij (CER) in enote zmanjšanja emisij (ERU), kakor so opredeljeni v Direktivi 2003/87/ES, izdane v zvezi z zmanjšanjem emisij do 31. decembra 2012, in se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti;
- (b) CER in ERU, izdanih v zvezi z zmanjšanjem emisij od 1. januarja 2013 iz projektov, ki so bila registrirani pred letom 2013, ki se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti;
- (c) CER, izdana v zvezi z zmanjšanjem emisij iz projektov, ki so se izvajali v LDC in ki se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti, dokler te države ne ratificirajo ustreznega sporazuma s Skupnostjo ali do leta 2020, kar bo prej;

- (d) začasno potrjena zmanjšanja emisij (tCER) ali dolgoročno potrjena zmanjšanja emisij (lCER) od projektov pogozdovanja in obnavljanja gozdov pod pogojem, da v primeru, ko država članica uporabi tCER ali lCER za izpolnjevanje svojih obveznosti iz Odločbe 2002/358/ES⁽¹⁾ za obdobje 2008–2012, se zaveže, da bo stalno nadomeščala te dobropise s tCER ali lCER ali drugimi enotami, veljavnimi na podlagi Kjotskega protokola, pred datumom, ko potečejo tCER ali lCER, poleg tega pa se država članica zaveže, da bo stalno nadomeščala tCER ali lCER, uporabljene na podlagi te odločbe, s tCER ali lCER ali drugimi enotami, ki se lahko uporabljajo za izpolnjevanje teh obvez, pred datumom, ko potečejo tCER ali lCER. Kjer nadomeščanje poteka s tCER ali lCER, mora država članica stalno nadomeščati tudi te tCER ali lCER, preden jim poteče rok, dokler ne bodo nadomeščena z enotami z neomejenim trajanjem.

Države članice bi morale zagotoviti, da njihove politike za kupovanje teh dobropisov spodbujajo pravično geografsko razdelitev projektov in sprejetje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

2. Poleg odstavka 1 in če se pogajanja o mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah ne sklenejo do 31. decembra 2009, lahko države članice za izvajanje svojih obveznosti iz člena 3 uporabijo dodatne dobropise za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz projektov ali drugih dejavnosti za zmanjševanje emisij v skladu s sporazumi iz člena 11a(5) Direktive 2003/87/ES.

3. V primeru, da je dosežen mednarodni sporazum o podnebnih spremembah iz člena 1, lahko države članice od 1. januarja 2013 sprejemajo le dobropise iz projektov v tretjih državah, ki so ratificirale navedeni sporazum.

4. Letna uporaba dobropisov vsake države članice na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 ne sme presegati količine, ki je enaka 3 % emisij toplogrednih plinov te države članice iz leta 2005, ter vsake količine, prenesene v skladu z odstavkom 6.

5. Državam članicam iz Priloge III, z negativno ravno ali pozitivno ravno do največ 5 %, kakor je določeno v Prilogi II, se poleg dobropisov, ki jih uporabljajo v skladu z odstavkom 4, dovoli uporaba dodatnih dobropisov do višine 1 % njihovih preverjenih emisij v letu 2005 iz vsakoletnih projektov v LDC in SIDS, če bodo izpolnile enega od naslednjih štirih pogojev:

- (a) neposredni stroški skupnega svežnja presegajo 0,70 % BDP glede na oceno vpliva Komisije, ki spremlja Sveženj izvedbenih ukrepov za cilje EU na področju podnebnih sprememb in obnovljivih virov energije za leto 2020;

⁽¹⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 30, 15.5.2002, str. 1).

- (b) če se doseže povečanje za najmanj 0,1 % BDP med ciljem, ki je bil dejansko sprejet za zadevno državo članico, in scenarijem o stroškovni učinkovitosti v skladu z oceno vpliva Komisije iz točke (a);
- (c) če več kot 50 % skupnih emisij zadevne države članice iz te odločbe zadeva emisije na področju prometa; ali
- (d) če so cilji zadevne države članice glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020 za 30 % višji od ciljev iz Direktive 2009/28/ES.
6. Vsako leto lahko država članica prenese na drugo državo članico neuporabljen delež letne količine, ki je enaka 3 %, kakor je določeno v odstavku 4. Če letna poraba dobropisov države članice ne doseže količine iz odstavka 4, lahko država članica prenese neuporabljen delež navedene količine v naslednja leta.
7. Poleg tega države članice lahko uporabijo dobropise iz projektov na ravni Skupnosti, ki izhajajo iz člena 24a Direktive 2003/87/ES, da izpolnijo obveznosti za zmanjšanje emisij brez kakršnih koli količinskih omejitev.

Člen 6

Poročanje, ovrednotenje napredka, spremembe in revizija

1. Države članice v poročila, ki jih predložijo v skladu s členom 3 Odločbe št. 280/2004/ES, vključijo:
- (a) svoje letne emisije toplogrednih plinov, ki izhajajo iz izvajanja člena 3;
- (b) uporabo, geografsko razporejenost in vrste, kakor tudi uporabljena kakovostna merila dobropisov, uporabljenih v skladu s členom 5;
- (c) načrtovani napredek pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz te odločbe, vključno z informacijami o nacionalnih politikah in ukrepih ter nacionalnih projekcijah;
- (d) informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, predvidenih za omejevanje emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz te odločbe in z ozirom na izvajanje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah iz člena 8.
2. Če država članica uporablja dobropise iz takih projektov, ki jih upravljavci ne morejo uporabljati v sistemu Skupnosti, država članica predloži natančno opravičilo za uporabo teh dobropisov.
3. Komisija v poročilu, ki ga predloži v skladu s členom 5(1) in (2) Odločbe št. 280/2004/ES, ovrednoti, ali je napredek držav članic zadosten za izpolnitev njihovih obveznosti iz te odločbe.

Pri tem vrednotenju se upošteva napredek politik in ukrepov Skupnosti ter informacije, ki jih predložijo države članice v skladu s členoma 3 in 5 Odločbe št. 280/2004/ES.

Vsaki dve leti, začeni s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov za leto 2013, bo vrednotenje vključevalo tudi načrtovani napredek Skupnosti pri izpolnjevanju njene zaveze o zmanjšanju in držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz te odločbe.

4. V poročilu iz odstavka 3 Komisija oceni splošno izvajanje te odločbe, vključno z uporabo in kakovostjo dobropisov CDM ter potrebo po nadaljnjih skupnih in usklajenih politikah in ukrepih na ravni Skupnosti v sektorjih, ki jih zajema ta odločba, zaradi pomoči državam članicam pri doseganju njihovih obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe, ter, če je potrebno, vložiti predloge.

5. Za izvajanje te odločbe Komisija, če je to primerno, predlaga spremembo Odločbe št. 280/2004/ES in sprejme spremembe Odločbe Komisije 2005/166/ES ⁽¹⁾ glede na akte o spremembah, ki se bodo uporabljali s 1. januarjem 2013, da se zagotovi zlasti:

- (a) hitrejša, učinkovito, pregledno in stroškovno učinkovito spremljanje, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov;
- (b) razvoj nacionalnih projekcij emisij toplogrednih plinov po letu 2020.

Člen 7

Korektivni ukrepi

1. Če emisije toplogrednih plinov države članice presežejo dodeljene letne emisije iz odstavka 3(2), se uporabijo naslednji ukrepi ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 3 in 5:

- (a) zmanjšanje dodeljene emisije državi članici za naslednje leto, ki je enako številu ton ekvivalenta ogljikovega dioksida preseženih emisij, pomnoženo s koeficientom 1,08;
- (b) izdelava korektivnega akcijskega načrta v skladu z odstavkom 2 tega člena; in
- (c) začasna ukinitvev upravičenosti do prenosa dela dodeljenih emisij države članice in pravic JI/CDM na drugo državo članico, dokler država članica ne izpolnjuje zahtev člena 3(2).

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2005/166/ES z dne 10. februarja 2005 o določitvi pravil za izvajanje Odločbe št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (UL L 55, 1.3.2005, str. 57).

2. Država članica, za katero velja odstavek 1, v treh mesecih Komisiji predloži oceno in korektivni akcijski načrt, ki vsebuje:

- (a) ukrepe, ki jih bo država članica izvajala za izpolnjevanje posebnih obveznosti iz člena 3(2), pri tem pa dala prednost domačim politikam in ukrepom ter izvajanju ukrepov Skupnosti;
- (b) časovni načrt za izvajanje teh ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.

Komisija lahko izda mnenje o korektivnem akcijskem načrtu države članice.

Praden izda svoje mnenje, lahko Komisija korektivni akcijski načrt posreduje Odboru za podnebne spremembe iz člena 13(1), da ta poda svoje pripombe.

Člen 8

Prilagoditve, ki bodo veljale, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah

1. V treh mesecih po tem, ko Skupnost podpiše mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ki do leta 2020 vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z ravno iz leta 1990, kar se kaže tudi v zavezi o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, Komisija predloži poročilo, v katerem oceni zlasti naslednje dejavnike:

- (a) naravo ukrepov, ki so bili dogovorjeni v okviru mednarodnih pogajanj, ter zaveze za zmanjšanje emisij, primerljive zmanjšanju v Skupnosti, ki so jih sprejele druge razvite države, ter zaveze gospodarsko naprednejših držav v razvoju, da bodo ustrezno prispevale glede na svojo odgovornost in zmožnosti;
- (b) vplive mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah in posledično možnosti, ki so potrebne na ravni Skupnosti, da se premakne k cilju 30 % zmanjšanja na uravnotežen, pregleden in enakopraven način, ob upoštevanju dela, opravljenega v prvem obdobju obveznosti po Kjotskem protokolu;
- (c) konkurenčnost predelovalne industrije Skupnosti v zvezi s tveganjem premestitve emisij CO₂;
- (d) učinek mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah na druge gospodarske sektorje Skupnosti;
- (e) posledice za kmetijski sektor Skupnosti, vključno s tveganjem premestitve emisij CO₂;

- (f) primerne načine za vključevanje emisij in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v Skupnosti;
- (g) pogozdovanje, obnovo gozdov, preprečevanje krčenja in propadanja gozdov v tretjih državah v primeru, da se s tem v zvezi oblikuje mednarodno priznan sistem;
- (h) potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Skupnosti zaradi zavez Skupnosti in držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

2. Na podlagi poročila iz odstavka 1 Komisija, če je to primerno, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu zakonodajni predlog za spremembo te odločbe v skladu z odstavkom 1, z namenom, da bi akt o spremembi začel veljati po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ob upoštevanju zaveze o zmanjšanju emisij, ki jih je treba izpolniti v okviru navedenega sporazuma.

Predlog temelji na načelih preglednosti, gospodarske in stroškovne učinkovitosti, pravičnosti in solidarnosti pri porazdelitvi prizadevanj med državami članicami.

3. Predlog po potrebi omogoči državam članicam, da poleg dobropisov, predvidenih s to odločbo, uporabijo CER, ERU ali druge odobrene dobropise iz projektov tretjih držav, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah.

4. Predlog po potrebi vključuje tudi ukrepe, ki omogočajo državam članicam uporabo neuporabljenega deleža dodatne količine iz odstavka 3 v naslednjih letih, ali prenos neuporabljenega deleža navedene količine na drugo državo članico.

5. Predlog po potrebi vključuje tudi druge ukrepe, ki so potrebni za doseganje obveznih zmanjšanj v skladu z odstavkom 1 na pregleden, uravnotežen in pravičen način, ter zlasti izvedbene ukrepe, ki predvidevajo, da države članice uporabijo dodatne vrste dobropisov iz projektov ali, če je potrebno, druge mehanizme, vzpostavljene v skladu z mednarodnim sporazumom o podnebnih spremembah.

6. Komisija na podlagi pravil, dogovorjenih kot del mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, predlaga, če je potrebno, da se v skladu z usklajenimi metodami v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij vključi emisije in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanju namembnosti zemljišč in gozdarstvu, kar bo zagotovilo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje. Komisija oceni, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic temu primerno prilagodijo.

7. Predlog vključuje ustrezne prehodne in odločilne ukrepe za obdobje do začetka veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

Člen 9

Postopek v zvezi z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v primeru, če ne pride do mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah

Če do 31. decembra 2010 Skupnost ne bo odobrila nikakršnega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, se države članice lahko izjasnijo o svojih namerah za vključitev rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in gozdov v zmanjšanje emisij Skupnosti ob upoštevanju metodologij, izdelanih v okviru UNFCCC. Komisija bo upoštevala njihove namere in bo do 30. junija 2011 ocenila način za vključitev emisij in odvzemov, ki nastanejo pri dejavnostih, povezanih z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom, v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij, kar bo zagotovilo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje, ter bo po potrebi vložila predlog, ki naj začne veljati od leta 2013 dalje. V svoji oceni Komisija pretehta, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic temu primerno prilagodijo.

Člen 10

Spremembe področja uporabe Direktive 2003/87/ES in uporaba člena 24a Direktive 2003/87/ES

Največja količina emisij se za vsako državo članico po členu 3 te odločbe prilagodi v skladu s količino:

- (a) pravic do emisije toplogrednih plinov, ki je bila določena v skladu s členom 11 Direktive 2003/87/ES in ki izhaja iz spremembe obsega virov v skladu z navedeno direktivo, po končni odobritvi nacionalnih načrtov razdelitve za obdobje 2008–2012 s strani Komisije v skladu z Direktivo 2003/87/ES;
- (b) pravic ali dobropisov, izdanih na podlagi členov 24 in 24a Direktive 2003/87/ES glede na zmanjšanje emisij v državi članici, zajetih v tej odločbi;
- (c) pravic do emisij toplogrednih plinov iz naprav, ki so izključene iz sistema Skupnosti v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES, za čas, ko so izključene.

Komisija objavi podatke, ki izhajajo iz te prilagoditve.

Člen 11

Registri in centralni administrator

1. Registri Skupnosti in držav članic, ustanovljeni v skladu s členom 6 Odločbe št. 280/2004/ES, zagotavljajo točno obračunavanje transakcij v skladu s to odločbo. Te informacije so dostopne javnosti.

2. Centralni administrator, imenovan v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES, prek neodvisne evidence transakcij samodejno preverja vsako transakcijo v skladu s to odločbo in po potrebi ustavi transakcije, da prepreči nepravilnosti. Te informacije so dostopne javnosti.

3. Komisija sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje odstavkov 1 in 2.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitnih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

Člen 12

Spremembe Uredbe (ES) št. 994/2008

Za izvajanje te odločbe Komisija sprejme spremembe Uredbe Komisije (ES) št. 994/2008 z dne 8. oktobra 2008 o standardiziranem in zaščitenem sistemu registrov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 14

Poročilo

Komisija pripravi poročilo o vrednotenju izvajanja te odločbe. V tem poročilu tudi ovrednoti, kako je izvajanje te odločbe vplivalo na konkurenco na nacionalni in mednarodni ravni ter na ravni Skupnosti. Komisija do 31. oktobra 2016 predloži svoje poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi, zlasti če je potrebno razločevati nacionalne cilje za obdobje po letu 2020.

⁽¹⁾ UL L 271, 11.10.2008, str. 3.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009.

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

**KATEGORIJE IZ ČLENA 2(1) TE ODLOČBE, KAKOR SO NADALJE DOLOČENE V PRILOGI I,
KATEGORIJE 1 DO 4 IN 6 ODLOČBE 2005/166/ES**

Energija

— izgorevanje goriv

— ubežne emisije iz goriv

Industrijski postopki

Uporaba topil in drugih proizvodov

Kmetijstvo

Odpadki

PRILOGA II

RAVNI EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV DRŽAV ČLANIC V SKLADU S ČLENOM 3

	Ravni emisij toplogrednih plinov države članice v letu 2020 v primerjavi z ravnimi emisij toplogrednih plinov leta 2005
Belgija	- 15 %
Bolgarija	20 %
Češka	9 %
Danska	- 20 %
Nemčija	- 14 %
Estonija	11 %
Irska	- 20 %
Grčija	- 4 %
Španija	- 10 %
Francija	- 14 %
Italija	- 13 %
Ciper	- 5 %
Latvija	17 %
Litva	15 %
Luksemburg	- 20 %
Madžarska	10 %
Malta	5 %
Nizozemska	- 16 %
Avstrija	- 16 %
Poljska	14 %
Portugalska	1 %
Romunija	19 %
Slovenija	4 %
Slovaška	13 %
Finska	- 16 %
Švedska	- 17 %
Združeno kraljestvo	- 16 %

PRILOGA III

DRŽAVE ČLANICE IZ ČLENA 5(5)

Belgija

Danska

Irska

Španija

Italija

Ciper

Luksemburg

Avstrija

Portugalska

Slovenija

Finska

Švedska
